XV. Inscriptio Tarraconensis: Cum Commentario Guil. Musgrave, M. D. Coll. Med. et Societ. Reg. Lond. Socij.

X Inscriptionibus Tarracone inventis, quas suo tempore multas esse tradidit Ant. Augustinus (1), una Britanniam nuper, a quodam mihi noto et familiari, Cohortis Anglica ibi militantis a Sacris, advecta, mecum communicata est. Jam nunc ante oculos Marmor est, album. uncias decem cum semisse longum, octo et dimidiam latum; in quo Inscriptio, Literis hic, dimidio minoribus, ære Cyprio incisis, sic integre legenda est (2).

Diis Manibus. Camilius Saturnalis Camilia Natula, Patrona merentissima fecit.

Camilius Saturnalis, olim servus, at jam Libertus, utpote a Camilia Natula manumissus, ea de causa Patrona. a qua cum Libertate Nomen accepit, grate hoc monumentum posuit.

Plurima sunt hujusmodi passim monumenta; quod ex Grutero, Reinesio, alijsq; patet. Quis autem hic Saturnalis, quæve hæc Natula fuerit, æque mihi ignotum est, ac quod ignotissimum. Habet nihilominus Inscriptio non pauca,

quæ notatu digna videantur.

Prima tantum A lineam habet transversam; reliquæ omnes Perpendicularem, cruribus interpositam, hunc fere in modum A; quod, Imperio ad occasum vergente, primum in usu fuisse judico. Utut illa res sit, hanc hu-

⁽¹⁾ Anton. Augustini Antiquitatum Dialog. IX. (2) Vide Tab. IV,

jusce Literæ formam, alibi quam in hoc Lapide, nondum me vidisse memini. Miror eam omitti et in Bouterovij et in Doctissimi Bernardi Alphabetis. Raram igitur existimo.

E ter quater hic pro Æ: qua de re vide Commentarium in Julij Vitalis (3) Epitaphium. In omni hujus Inscriptionis E, lincæ tres parallelæ, a perpendiculari incipientes, sunt et perbreves, et inter se æquales.

Linea 4ta. In utraq; Consonante L L, Lineola, cui perpendicularis insistit, est brevissima: hine videtur Rhodius (4), ad Scribonium Largum, asseruisse, [Veteres figura parum diversa Literas I & L sinxisse, notissimum est.]

PAT-RONE. De syllabæ mediæ iniqua divisione, non est et verba taciamus; cum [hujusmodi Errorum, (ut ait Dausquius (5), segetem peramplam habent veteres Inscriptiones.]

Eadem fere Patrona, atq; Patroni ratio. Impp. Diocletiano et Maximo A. A. sancitum est, [neq; Patrona tua obsequija refragari te sas est:] quam ad Legem Gotofredus [ut Patrono ita Patrona debetur obsequium] (6).

MERENTISSINE pro MERENTISSIMÆ. M in N μθωσοιχείθηωι. (7) Prisciani Sententia M mutatur in N; potissime C. D. T. vel Q. sequentibus: (ut in Anceps, Eundem, Identidem, Tanquam.) Sed, ut quod verum esse suspicior, agnoscam, Operarij hoc erratum esse judico, Literam N, nupertime sculptam, oscitanter iterantis.

Nomen hoc est Participiale, maxime in Lapidibus

usurpatum. Sic Gruterus (8).

REGIVS ARISTIVS PRIMITIVVS ARISTIÆ FILE-TINI PATRONÆ BENEMERENTISSIMÆ ET RE-GIVS HERMES VXORI MERENTISSIMÆ. P.

Punctorum

⁽³⁾ Pag. 138. (4) Pag. 307. (5) Orthographicerum Vol. I. pag. 157. (6) Cod. Lib. VI. Tit. VI. Leg. 8. (7) Lib. I. Ed. Putschian. (8) Pag. 932. p. 7.

Punctorum hujus Inscriptionis inverta ratio est; alia vocabulis integris subjiciuntu, ut in Linea 4ta, alterum gladioli, alterum H dimidiare formam habens, sie I: tertium triangulare, in sine lineæ tertiæ, post syllabam

CA; sed omnino nimium.

De Folijs, quæ in Lapidibus cum Epitaphijs incidi solent, olim a me (9) post alios dictum. Hic autem observatu dignum est, Herbarum solia, quæ cum Epitaphijs ut Humanæ imbecillitatis indicia adhibentur, non ea de causa hic adhiberi: hic, inquam, ubi uihil nisi animum benesicijs obligatum, & lætitia plenum, ostendit Lapis. Idem mea seutentia dicendum de solijs, quæ in (10) Longinorum Altari, quæq; in Altari quod M. Aurelio (11) Antonino dicatum suit, incidebantur. Hæc igitur mera ornamenta cælatoris ingenio deberi cogitandum ost.

Camilij nomen a Patrona Camilia Saturnalem accepisse, dixi; quod Romanorum more factum est. Hac de re (12) Lipsius [lidem (servi) manumissi, in nomina Dominorum veniebant, cognomine excepto: loco cognominis vetus suum nomen retinebant, ut Marcus Tullius, Tyro: Ciceronis

Libertus]

[Libertas, affirmante Paulo J. C. (13) inestimabilis res est.] [Nibil (14) ea gratius servo prastare potest.] Patroni, qui servos manumiserunt, et ex justa servitute eos solverunt, quasi Patres, qui a morte in vitam illos revocarunt, (15) appellabantur. Grandi hoc Benesicio (sic ab (16) Ulpiano dictum est) a Patrona decoratus Saturnalis, grati erga eam animi monumentum secit, et marmore, onne avum duraturo, merentissima ejus laudes celebravit.

Tanti fuit, apud Romanos, Libertas!

XVI. A

⁽⁹⁾ Comment in Julij Vitalis Epitaphium, pag. 187. (10) V. Camdeni Britanniam Anglice, pag. 570, a Cl. Gibson editam. (11) V. eaudem, pag. 602. Iterumq; pag. 852. (12) V. Justi Lipsi Tractatum peculiarem, [De Nominibus veterum Romanorum] Cap. II. (13) D. de diversis Regulis Juris. L. 106. (14) D. de Fideicom. Libert. Leg. 39. (15) Lexicon Juridicum Job. Calvini; voce Liberti. (16) D. de Bonis Libertorum. Leg. 1.

Tal.N. Philosoph. Transact. 10.337.

Unc.10 \$

Inscription em hanc, pro Libertate Sactam,

Marmoreq, incifam, fuis fumptibus, Æreetiam incidi voluit GEO: SPEKE, nobilis Belga.